

enten mod Beslutningen om, at et saa stort Parti Klæde hurtigt muligt skulde staffles tilveie. Det er bekendt nok, at Regjeringens Tanke var at føre Krigen med al Energi, og at dens Foranstaltninger i denne som i andre Retninger ikke vare byggede paa Forudsætningen om, at den hurtigt kunde bringes til Ende. I alt Fald er denne Beslutning af politisk Natur og vedkommer ikke Intendanturen, der selvfølgelig har handlet efter Ordre;

eller mod Anskaffelsesmaaden. I denne Henseende tør jeg antage, at Døphøningerne fra Intendanturens 3die Expeditioncontoir tilstrækkelig bevise, at der hverken er fulgt andre Principer med Hensyn til Anskaffelsen end dem, der ellers altid have været ansete for rigtige, og man kan vel sige forpligtende for Administrationen, eller er gjort andre Fordringer ved Vicitationsudbudene, end hvad der var nødvendigt og af de Paagældende selv ansaaes naturligt, eller endog kun er viist nogen Langsømhed ved Expeditionen, hvor undskyldeligt end en saadan vilde have været under Tryk af den Mængde Forretninger, som paa den Tid overvældede Departementet;

eller endelig mod Modtagelsen af Værene. Denne er imidlertid slet anordningsmæssigt af Hallecommissionsen og under de sædvanlige Garantier, og jeg antager ikke, at Hensigten er at falde denne Besigtigelses- og Antagelsesforretningss Nødtagighed i Tvivl.

Naar herefter Intet kan lægges Armeens daværende Intendatur til Last med Hensyn til Anskaffelsen, kan den selvfølgelig heller ikke være ansvarlig for, til hvilken Pris Klædet senere er blevet udbragt, og det viser sig da, at dette Tab kun kan tilskrives Conjunctionerne og de andre Omstændigheder, som tilstrækkelig ere antydede i Justitsministeriets og Generalauditeurens Skrivelser, og hvortil vil findes fuldstændige Ana-logier ved næsten alle de Auctioner, som paa den Tid afholdtes over Armeens overflødige Heste, Material- og Naturalforpleiningsgjenstande."

Generalkrigscommissair v. Schmidtens afgang sin Erklæring under 18de April d. A. (Bilag Nr. 7) i det Væsentlige af følgende Indhold:

Generalkrigscommissairen beklager, at han paa Grund af Sygdom og Overlæselse med Forretninger har været forhindret i saa omhyggeligt, som han kunde have ønsket, at gennemgaae Sagen, paa hvilken han, som udenfor Staaende, da han først vendte tilbage fra Armeen og igen overtog sit Embede som Chef for Armeens Intendatur, efterat Contracterne om Klædeleverancer vare afsluttede, kunde have seet med blot kritiske Øine. Det er muligt, at en Deel af Klædet først er modtaget, efterat han var kommen tilbage, men da han ikke har kjøbt det, maa han protestere mod at inddrages i en eventuel retslig Undersøgelse.

Det forekommer ham iøvrigt, at der foreligger tilstrækkelige Døphøninger til Forklaring af Forholdet, og han vil derfor kun erklære, at det Ærste, han ved sin Tilbagekomst fandt at indvende, var, at der maaffee var sluttet Contract om for meget Klæde. Var Krigen ikke endt saa uformodet hurtigt, vilde dette dog have været en Fordeel, og kan i alt Fald kun sees fra Forsigtighedens og Forsynlighedens Standpunkt.

Efter hans Formening er Statsrevisionen paa forkeert Spor. Vil man endelig finde Feil og ikke blive staaende ved, at Conjunctionerne bære Skyld for Tabet, kan Skyld efter hans Overbeviisning alene findes ved Hallecommissionsen, der har modtaget Klæde af for daarlig Bestaafenhed i Forhold til Proverne; men naturligvis har ogsaa Hallecommissionsen handlet under et Tryk, skjøndt det synes utroligt, at den — som